

LA DECADÈNCIA (s.XVI-XVII-XVIII)

Una sèrie de factors polítics i socials foren la causa que en aquests segles es produís un **retrocés** de l'ús del català en determinats àmbits. Per això aquesta època es coneix amb el nom de Decadència, però, sobretot, el que es produí fou una **baixada en la producció literària culta**.

Durant aquest segle la literatura culta decreix en català, mentre que el conreu de la literatura en castellà augmenta.

CAUSES

- Entronització 1412 de la dinastia Trastàmara (Ferran d'Antequera): castellanització aristocràcia.

Situació de DIGLÒSSIA
(literatura culta / literatura popular)

- Castellanització de l'església (a partir de la Unió dels Reis Catòlics) Aconseguen que els tribunals de la Inquisició depenguin de Castella.

- Distribució del territori en Virregnats = progressiva dialectalització de la llengua.

- Prohibició del comerç amb Amèrica (Empobriment de la burgesia catalana)

- Les Germanies: sèrie de revoltes que dugueren a terme els pagesos de València i Mallorca contra els forts tributs que havien de pagar a ciutat i a l'aristocràcia (Fracàs dels agermanats)

- s.XVII La Guerra de Secessió (1640) o La revolta dels Segadors. Tropes catalanes s'alcen contra Castella per l'abusiu pagament de tributs, rep suport de França.

-s. XVIII Guerra de Successió (1702-1714) BORBONS / ÀUSTRIES = Entronització Felip V

Repressió de la Corona Catalanoaragonesa

DECRETS DE NOVA PLANTA 1715 (IB)

LITERATURA CATALANA DURANT LA DECADÈNCIA

- Poca producció de narrativa culta.

- La poètica segueix la temàtica del s.XV com d'Ausiàs Marc (manca d'originalitat)

- Tenen com a models els poetes castellans (Garcilaso, Góngora, Quevedo)

- Presència constant de castellanismes.

3 TENDÈNCIES LITERÀRIES		
RENAIXEMENT (s.XVI)	BARROC (s.XVII)	LA IL·LUSTRACIÓ (s.XVIII) NEOCLASSICISME
<ul style="list-style-type: none"> - Coincideix amb el moment d'expansió colonial. - Esperit humanista - Retorn als clàssics - Equilibri / harmonia Vitalisme/ alegria	<ul style="list-style-type: none"> - Retorn de la visió teocèntrica - predomini del pessimisme, tenebrisme, exageració per motius religiosos: reforma Protestant / Contrareforma (Inquisició) - Vida com un pas cap a la mort (Salvació o condemna) - Distorsió de la realitat - Obsessió pas del temps - Excés de figures literàries 	<ul style="list-style-type: none"> - idees racionalistes / antropocentrisme - Importància de la ciència - Didactisme
<ul style="list-style-type: none"> - Pere Serafí (poeta) seguidor d'A. Marc i Garcilaso. - Joan Timoneda (dramaturg) - Cristòfor Despuig <i>Col·loquis de la insigne ciutat de Tortosa</i> 	<ul style="list-style-type: none"> - Francesc Vicenç Garcia (el Rector de Vallfogona) 2 tipus de temàtica: <ul style="list-style-type: none"> - Solitud/ Mort/ desengany - Burlesca /obscena /Escatològica - Francesc Fontanella Temes amorosos/ bucòlics 	<ul style="list-style-type: none"> - Joan Ramis "Lucrècia"

Lúcio: [...] Açò pasa ab veritat així com ho dich, y de aquí ve lo scàndol que yo prenh en veure per a vuy tan absolutament se abraza la llengua castellana, fins a dins de Barcelona, per los principals senyors y altres cavallers de Catalunya, recordantme que en altre temps no donaven lloch ad aquest abús los magnànims reys de Aragó. Y no dich que la castellana no sia gentil llengua y per tal tinguda, y també confesse que és necessari saberla les personas principals, perquè és l'espanyola que en tota Europa se coneix, però condemne y reprove lo ordinàriament parlarla entre nosaltres, perquè d'assò se pot seguir que a poch a poch se lleve de rael la de la pàtria i així pareixeria ser per los castellans conquistada.

D. Pedro: No estich mal ab lo que diu, que sert ya comensa a passar de la ralla aquest abús, tant y més que assí, allà en València entre nosaltres. [...]

<p>Bon viatge us dó Déu, monja corcada, bresca sens mel, trepada celosia, formatge ullat, cruel fisonomia, ab més puntes i grops que té l'arada. D'alguna fossa us han desenterrada</p>	<p>Passen edats i vides ab moviment subtil, les unes nos segueixen, a les altres seguim. Los anys se precipiten tan veloçment al fi, que és començar a viurer començar a morir.</p>
---	--

per no sofrir los morts tal companyia,
quan eixa mala cara se us podria
i estava ja de cucs mig rosegada.
Però, si sou de vermes escapada,
perquè siau menjar de les cucales,
que de mal en pitjor la sort vos porta,
mantinga-us Déu la negra burullada,
i adéu-siau, que.m par que. m naixen ales
i.m torno corb després que pic carn morta!

**No serà persona cuerda
ni manco estimada en res,
ni tampoc bon portugués,
qui dirá mal de la merda;
que encara que sia verda,
blanca, negra, parda o groga,
no és just que ningú se moga
per a dir sia dolenta,
perqué, encara que és pudenta,
és antiquíssima droga.**

F.V. Garcia

F. Fontanella